30/12/2020

“Υπήρξε άνδρας εκκλησιαστικός με υψηλό το αίσθημα της ευθύνης”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Στη εκδημία του μακαριστού Μητροπολίτη Καστορίας κυρού Σεραφείμ αναφέρεται σε ανακοίνωση που εξέδωσε η Ελληνική Ορθόδοξος Ενορία Αγίου Ιακώβου Αδελφοθέου Φλωρεντίας.

Αναλυτικά αναφέρει:

Χρέος ιερό, αλλά και καρδιακή επιταγή σεβασμού και αγάπης πολλής, μας παρακινούν επιτακτικά να καταθέσουμε ετούτη τη σύντομη και ολιγόγραφη ταπεινή αλλά ειλικρινή μαρτυρία μας. Ένα νοερό κερί και μια αγκαλιά με άνθη ευλάβειας στη μνήμη ενός ανθρώπου που έφυγε από κοντά μας για τον Ουρανό, μιάς και γι’ αυτόν υπήρξε σ΄ όλη του τη ζωή.

Μέσα στην κατανυκτική περίοδο των γεγονότων του Αγίου Δωδεκαήμερου, «ο εν σπηλαίω γεννήθεις και εν φάτνη ανακληθείς», Κύριος της ζωής και του θανάτου, κάλεσε σε ηλικία ώριμη αλλά όχι σε γήρας προχωρημένο -κατ΄ άνθρωπο νέον

ακόμη- στη χαρά του ουράνιου Θυσιαστηρίου Του, τον ήδη μακαριστό Μητροπολίτη Καστορίας κυρό Σεραφείμ.

Ο αείμνηστος Δεσπότης μας, αφήνει μνήμη τίμιου, αφιλάργυρου, ανεξίκακου, ταπεινού, ελεήμονως, φιλάγιου και φιλόπατρη Μακεδόνα Ιεράρχη, ο οποίος δεν επέτρεψε στον εαυτό να έχει την παραμικρή ανθρώπινη επιδίωξη και φιλοδοξία κοσμικού χαρακτήρα. **Υπήρξε άνδρας εκκλησιαστικός με υψηλό το αίσθημα της επισκοπικής ευθύνης και του καθήκοντος.** Αγάπησε τη Μακεδονία και υπεραγάπησε την αρχόντισσα της δυτικής Μακεδονίας, την όμορφη Καστοριά! Αγάπησε πολύ και αγαπήθηκε από τους κληρικούς του και το ποίμνιο του. Αγάπησε πολύ αλλά και τον αγάπησαν, επίσης, οι αδελφοί του συνεπίσκοποι.

Γι αυτό και η είδηση της προς Κύριον εκδημίας του, συγκίνησε τόσο πολύ σύσσωμη την Εκκλησία μας. Ο ίδιος πνευματικό παιδί αγίου και υποδειγματικού Επισκόπου, του πολυδοκιμασμένου από το βάρος της πολυετούς ασθένειας, Σεβ. Μητροπολίτη πρ. Κίτρους και Κατερίνης κ. Αγαθονίκου, αξιώθηκε από τον φιλάνθρωπο Θεό, με τη διδάσκουσα ιεροπρέπειά του και το γνήσιο και πηγαίο εκκλησιαστικό του ήθος, να αποκτήσει πολλά πνευματικά τέκνα που σήμερα κοσμούν την Εκκλησία. Πρωτότοκοι εξ αυτών οι Σεβ. Μητροπολίτες Φθιώτιδος κ. Συμεών και Σισανίου και Σιατίστης κ. Αθανάσιος, αδάμαντες που αφήνει πίσω του και μεταξύ πολλών άλλων ευλογημένων, πολυχαριτωμένων και αξιέπαινων κληρικών όπως και **ο Προϊστάμενος του Ναού μας Αρχιμ. π. Νικόλαος Παπαδόπουλος, ο εκ Καστοριάς ορμώμενος.**

Ο πολύκλαυστος κεκοιμημένος Μητροπολίτης, ως Ιεράρχης των Νέων Χωρών έτρεφε αγάπη υποδειγματική και μοναδική αφοσίωση προς τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο και τη Μητέρα Εκκλησία, καθώς και αισθήματα έμπρακτης συμπάθειας και αδελφικής συναντίληψης προς όλες τις **Επαρχίες του Θρόνου,** ασφαλώς και για **την Ιερά Μητρόπολη Ιταλίας και Μελίτης.** Στήριζε την Ενορία μας κατά τρόπο ηθικό αλλά και με κάθε πρόσφορο υλικό μέσο, το οποίο μπορούσε να μάς διαθέσει από το περίσσευμα της αρχοντικής και ευρύχωρης καρδιάς του, που αγκάλιαζε τους πάντες αδιακρίτως. Θα του είμαστε εσαεί ευγνώμονες και θα τον μνημονεύουμε πάντοτε μεταξύ των ονομάτων των πολύτιμων ευεργετών της ζωής μας, έχοντάς τον πάντοτε στις πρώτες θέσεις της ταπεινής μας προσευχής.

Με τη σύντομη αυτή αναφορά μας προς το αγιασμένο και αξέχαστο πρόσωπό του, δεν επιθυμούμε να του αποδώσουμε κάποιο ανθρώπινο έπαινο, λιβανωτούς και μετά θάνατον αναγνώριση. Μη γένοιτο! Άλλωστε η καλή του ψυχή, ψυχή παιδική, προετοιμασμένη συστηματικά, σμιλευμένη πνευματικά και πυρωμένη στο «χωνευτήρι» της δοκιμασίας του φονικού ιού, έχει απαλλαγεί απ΄ οτιδήποτε

φθαρτό και μάταιο του κόσμου τούτου και αναπαύεται ήδη «εν χώρα ζώντων και σκηνές δικαίων». Θα θέλαμε μόνο ετούτη την ώρα της ανθρώπινης δοκιμασίας από τα βάθη της πονεμένης μας καρδιάς και με δάκρυα στα μάτια, συλλιτανεύοντας προσευχητικά και εν σιωπή την έξοδό του προς την ατελεύτητη μακαριότητα της χαράς του Ανεσπέρου Φωτός, να του εκφράσουμε ένα περιεκτικό και πολύ μεγάλο ευχαριστώ για όλα, περισσότερο, όμως, για όσα μας έμαθε φιλότιμα και με διδάσκουσα υπομονή με το αγιασμένο και αξιομίμητο παράδειγμά του, για τον ολοφώτεινο και χειροπιαστό παράδεισο που άνοιγε μπροστά μας η κάθε μας συναναστροφή μαζί του.

Εκεί στη χαρά της Άνω Ιερουσαλήμ, στην όντως ζωή, όπου θα συγχαίρει αναπαυόμενος «εν κολποις Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ» συναρμοσμένος στο χορό με τους τοπικούς Αγίους της Εκκλησίας Καστορίας, που ο ίδιος λάτρεψε τόσο, αλλά και στην αγκαλιά του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Σεραφείμ και των γονέων του Νικολάου και Γεωργίας, ας εύχεται για την πνευματική πρόοδο και προκοπή της ταπεινής μας Ενορίας, που τόσο αγάπησε και στήριξε στην επίγεια ζωή του. **Ας μας συνοδεύει όλους η δραστική ευχή του. Σεραφείμ Αρχιερέως, είη η μνήμη άληστος και αιωνία!**